

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre 14 frt — kr. | Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. | Egy óra 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal
mérsékelt árjegyzék szerint számít.

A kolozsvári oláh kaszinó.

(Egy kis vihar.)

Szeged, febr. 27.

Kolozsvárott újabb tanúságot tettek az oláhok arról, mennyire aktuális volt a Hentaller Lajos röpiratának közreadása, hogy abból legalább az elfogulatlanok ítélhessék meg a helyzetet a maga valóságában.

Tiszta és félreismerhetetlen ez a helyzet. Abból áll, hogy mint általában egy nemzetiségnek sem, úgy az oláhnak sincs oka gyűlölködni és féltékenykedni a magyarokkal szemben, akik nagyon is türelmesek, nagyon is lovagiasak és e tekintetben inkább a maguk jogos érdekeiről való megfélemlítés hibájába esnek, semmint erőszakoskodásokba, vagy a nemzetiségek elnyomásának vétkébe, amiről különösen az oláhok oly hangosan panaszkodnak.

A két nap előtt ismertetett röpiratban történeti adatok alapján van kimutatva, hogy a mi oláh „testvéreink” mily durva, kegyetlen végletekre vetemedtek minden kínálkozó s nem kínálkozó alkalommal a magyarokkal szemben, kik veltük a hazát és annak szeretetét, jogait, jótéteményeit valóssággal testvériesen megosztották.

És ki van mutatva az is, hogy a

A „SZEGEDI NAPLÓ” TÁRCZÁJA.

Bacziománia

Irta: Armand Silvestre.

I.

Nürnberg környékén emelt pompás laboratóriumában, Aesculap történetét ábrázoló üvegfestményen keresztül beszűrődő halvány téli napsugár fényében, győzedelmes mosolyal ajkain merengett el dr. Petasus. Hevített nagy réz-lombik zugása ringatja álmodozásában. Lábai előtt nagyrészt megnyomorított tengeri nyulak ugrálnak csonka lábaikon s egy nagy majom, Petasus ur kísérleteinek szabadalmazott áldozata, egy székhez láncozott ideges rángatózásnak indul fejével. E szenvedések közepette végtelenül jól látszott magát érezni emberünk. Előtte az íróasztalon félig beirt papírlap hever, tartalmazván prospektusszerű memorandumának bevezetését, melylyel fölfedezését világgá bocsátani szándékozik:

A legelterjedtebb s ennél fogva a legveszedelmesebb, még a gazdagokra nézve is legköltségesebb betegség, melynek az emberiség minden tagja alá van vetve, ketségkívül a szerelem. A történelem alig áll egyébből, mint ezen epidémia káros következményeiből, úgy, hogy egy szerelem-ellenes oltóanyag fölkutatása régóta vált elsőrangú föladatává a modern tudományak,

magyar nemzet sohasem nyult a megtorlás jogához, vagy mondhatnánk: kötelességéhez. Mert bizony úgy áll a dolog, hogy a kellő határon túl nem volna szabad lovagiaszkodni azokkal, kik ellenséges indulatot mutatnak az állam iránt, melynek egyenjogú polgárai.

Nincs olyan törvény, melyről a türelmetlenkedő nemzetiségek ki ne sütnék, hogy ellene van irányozva és hogy azt megtartani bűn. És ezen a téren legmesszebb mennek az oláhok, sokkal messzebb, mint maguk a Romániában lakó testvéreik, akikre hivatkozni szoktak.

Legutóbb a kiseddóvásról szóló törvényjavaslat hozta dühbe az oláhokat és nem nyugodtak addig, míg egy nagyobb szabásu botránnyal nem adhattak magukról életjelt. Keveselték a karánsebesi kaszinó tiltakozását, a szepeni gyűlést és mindazokat a tüntetéseket, melyeknek célja az oláh népnek felbőszítése volt a falra festett ördög, a kiseddóvási törvény rendelkezéseiben állítólag foglalt, de valóban nem létező veszedelem ellen.

Maga a magyarországi oláh nép igazán nem is látta abban semmi veszélyt és semmi visszautasítani valót, hogy gyermeke magyarul fohászokodik,

mely a legbehatóbb tanulmányok e tárgyától sem riadhat vissza. A thérapentika e hézaga be lön töltve dr. Petasus csodálatos munkássága által.

Az általa fölfedezett s egyedül az ő birtokában levő lymphá, a szükségben szenvedő családok számára a terméketlenséget, a szerelmi féltékenykedők számára a nyugalmat, a zárdák és kolostoroknak a fogadalom megtartását biztosítja. Ez fogja a világon ismét fölvirágoztatni a békét, a szenvedély nem fogja többé veszélyeztetni az egyensúlyt. A szerelem bacillusának az emberi szervezetben való kifejlődését megátaló szer fölfedezése tehát nyilván legdicsőbb műve e századnak. Ez, némely analog gyógyszerrel ellenkezőleg, nem vonja maga után a megfertőzött részek elpusztulását, de ezek érintése nélkül, egyszerűen megszabadítja azokat a kóros anyagtól, mely által megtámadtattak.

„Dr. Petasus maga fogja csodálatos lympháját kihasználni és számít a kormányokra, hogy nagy összegekkel váltandják meg tőle oltóanyagának titkát. Egyébként egyedül ő fog rendelő órákat tartani — kizárólag vagyonosok számára. Alkuba fog bocsátkozni megcsalt férjekkel, kik érzéketlenné óhajtják tenni nejüket, egyházi főnökökkel, kik biztosítani akarják alárendeltjeik kolostori erényeit, unokaöcsökkel,

vagy inkább gagyog az istenhez, de az oláh intelligencia gondoskodik róla, hogy a nép is merényletet szimatoljon és hogy meg ne barátkozzék semmitéle intézménnyel, mely a magyar törvényhozó testület vagy a magyar társadalom akaratából ered. Gondoskodik róla, hogy az oláh nép meg ne béküljön az államnak minden polgárát egyformán kötelező rendelkezésekkel és hogy maradjon meg továbbra is elégedetlenségében és türelmetlenségében.

Könnyű eltalálni mi a célja ennek az intelligenciának, melynek nem jelentéktelen tényezője a türelmetlenség nevelésében ép a papság, az, amelynek nemes rendeltetése az volna, hogy fölvilágosítsa a népet és belenevelje az állam iránt való tisztelet, szeretet és ragaszkodást. De hát ez esetben kockáztatva lenne azoknak az uraknak politikai befolyása és vélt hatalma, akik egy türelmetlen tömeg vezetésében keresik szerepüket.

A kolozsvári oláh kaszinóban tegnap megtartott gyűlés intézői és vezetői is a papok és ügyvédek karából sorakoztak, akiknek, úgy látszik, első sorban jövedelmi forrásukat is képezi a nép brutalitása és bujtogatása. És ezek a becsületes urak nem törődnek

kik a nagybátjuk örökségét nem szeretnék újabban születendőkkkel megosztani stb.“

A tudós orvos fogalmazványa itt félben maradt. Rendszeresen járt el s bizonyos volt szere hatásáról. Az általa óvatosan beoltott tengeri nyulak — bátor Isten a megmondhatója, hogy e szapora állatkák különben mily szerelmes természetűek — most apró sikoltásokkal kerültek el egymást lábai előtt. Moko pedig, a nagy majom, mely azelőtt a teremtés legnagyobb kényeje volt, most egy bájos nőstény majomnak, melyet hozzávezettek, egy darab fát vágott a fejéhez. Végül, hogy ne csak in anima vili tegyen kísérletet, az agyafurt Petasus kezelése alá vett néhány embert is a környékről, azon ürügy alatt, hogy gyógyítja őket podagrájukból. Férfiak s nők egyszerre mint kutya s macska álltak szemközt: s e szerencsétlenek, kiknek szegénységökben eddig egyedül a szerelem volt vigaszuk, most kezeiket tördelték s a halált könyörögték.

Ekkora eredmény láttára a filantróp orvos lelkesedése tökéletes volt.

II.

Mérhetetlen kincsekről álmodozott a tudós Petasus, milliókról, melyek útját megtalálni vélte fölfedezésével. Igaza volt, a szerelem nem egy tervnek állja útját a világon, nem egy ambíciót rombol le, nem

vele, hogy ellentüntetést támasztanak. Sőt ellenkezőleg, örülnek rajta, ha a magyarok is türelmüket vesztik és éreztetik az oláh izgatókkal a haragjukat. Ebből az oláh papok és ügyvédek tőkét kovácsolnak és martiroknak tüntetvén föl magukat, még inkább elzárják az oláh népet a civilizációtól és a társadalomtól.

Majd olvashatjuk az oláh lapokban a gyalázkodások és átkozódások egész özönét, hogy a „brutális“ magyarok kifütyölték a román kaszinó urait és hölgyeit, akik szintén lelkes ellenségei a magyaroknak és egy nótát fujnak a férjeikkel és apáikkal. Ismét ki fognak bennünket kiállítani barbároknak, emberevőknek, rabszolga-tartóknak. De mint rendesen, úgy ezuttal sem fog ezen busulni a magyar nemzet, mert nincs művelt pontja a földnek, ahol igazat ne adnának a magyar társadalomnak, mely a maga jogát védelmezi és türelmét vesztve, tiltakozik az ellen, hogy vele vakmerően paczkázzanak.

Bármennyire barátai vagyunk is a békének és nyugalomnak, a kolozsvári magyarok ellentüntetését értenünk és helyeselnünk kell. Végre is, meg kell mutatni a fészkelődő oláh izgatóknak, hogy üzleti érdekből folytatott hazárulásait a magyar társadalom minden áron lehetetlenné kívánja tenni. Még annak az árán is, ha az oláh kaszinók néhány ablaka csörömpölve hull szét a lelkiismeretlen szájkodók fejére.

Természetes azonban, hogy az ellentüntetésekkal és ablak-beverésekkel czélt nem ér a magyar társadalom és hogy ott kell megragadnia a helyzet átalakításának munkáját, ahol olyan erélylyel és lelkesedéssel adja a példát az erdélyi közművelődési egylet.

Ujabb biztatás az erdélyi vihar

egy reményt semmisít meg, s e romok a trójai romok óta ugyancsak fölszaporodtak. Azonban fölfedezésének nem ezen bölcsészeti oldala volt az, mely őt foglalkoztatta. Roppant vagyonna akart szert tenni. És miért? Mert szerelmes volt. Ne kiáltsatok, hogy abszurdum. Vannak fegyvergyárosok, kik egyébként a világ legbékésebb emberei.

Bizony szerelmes volt Petasus, szerelmes egy előkelő urnőbe, kinek kegyeit nem remélhette, hacsak kiváló dicsőségre, s rothschildi vagyonna nem tesz szert. Papuli grófnő előkelő származására való büszkesége mellett akkora hajlamot mutatott a fényezés iránt, hogy azt csak egy jól megczivillisztázott fejedelem lett volna képes kielégíteni. Melancholikus természete daczára kitűnő egészségből volt. Tükre, az egyedüli igaz — gyakran látta maga előtt szép testét, egészséges remegő idomait, egy pompás, életerős nőt, kinek hajzata, mint aranyfolyam omlott alá kecses vállain. Szerette fölvenni a „megvigasztalhatatlan“ képét, mert észrevette, mennyire hat evvel legelőskelebb udvarlóira is.

Egy nő, ki elhiteti velünk, hogy csak fejedelmi ajándékokat fogad el, arra kényszerít, hogy csak ilyenekkel ajándékozzuk meg. Lelkünkbe veti a szégyent ama kevés miatt, melyet körülményeink megengednének. A grófnő is, ki nem akart, csak milliómához menni férjhez, elhitette a világgal,

arra, hogy általános nagy szeretettel karoljuk föl a kultura-terjesztés és magyarisítás művét és hogy erőt, hatalmat gyűjtsünk azokba a központokba, melyekből diadalmas hódításait teszi meg a nemzetiségeket kibékítő, de még mindig ellenségesen ostromolt magyar kultura.

A hivatalos lapból. A király dr. Wittek Henrik kereskedelmi miniszteriumi osztályfőnöknek a titkos tanácsosi czimet, — Papp József nagysomkuti ügyvédnek pedig a királyi tanácsosi czimet adományozta, érdemei elismerésül.

A közigazgatási bizottságból.

— febr. 27.

A közigazgatási bizottság ma délután tartotta Kállay Albert főispán elnöklete alatt rendes havi ülését, melyen jelen voltak Pálffy Ferencz polgármester, dr. Tóth Pál főjegyző, dr. Lázár György t. főügyész, Vadász József h. pénzügyigazgató, dr. Tergina Gyula kir. tanfelügyelő, Schmidt Imre kir. ügyész, Csabay Anik. főmérnök, Endrényi Antal árvaszéki elnök, dr. Faragó Ödön t. főorvos, Vass Károly közgazdasági előadó, Babarczy József, Fodor István, Kovács Albert, dr. Magyar János, Obláth Lipót, dr. Rósa Izsó, Rózs Ferencz és Wagner Károly bizottsági tagok.

A bizottság ma vette tárgyalás alá a város felebbezését a helypénzszedési jog után kivetett járadék-és általános jövedelmi pótdó ellen, melyet a napokban ismertettünk. A felebbezés első részére vonatkozólag, mely azt fejt ki, hogy a helypénzszedési jog nem képezi megadóztatás tárgyát, a bizottság a tisztifőügyész alaposan indokolt véleménye alapján a felebbezés értelmében határozott. A másik kérdést az eddig ezimben fizetett adóösszegek visszatérítését illetőleg a fellebbezést véleményadás végett a fő-

hogy csak milliómos lehet az, ki megengedheti magának öt megközelíteni.

A tudósok önkényes naivok. Eredeti pedanteriájukban gyakran az igazi előkelőség pusztá érintése hiúságból ittassá teszi őket. Petasus doktort kissé csekélyebb fokban, de mégis elfogta a mámor. Másrészt a boszuvágy a szerelem ellen, melyet a földről gonoszul elpusztítani vágyott, hatolt át egész lényén a nő által okozott csábos inger folytán. Mert hogy egy ember bármily örültségbe, bűnbe vagy borzasztó elhatározásba sodortassék, kell-e egyéb, mint egy szédítő szempár, ajkak, melyek mosolya boldogság, egy kerekdedségében oly kihívó kebel, a hát hajlása alatt kiszökellő csipők, mint eleven ígérétei azon halálosan édes gyönyöröknek, melyeket a nő magában hord s melyeket a grófnő csak úgy, mint mások birt, s melyeket életre keltett benne a szerelem szentelt bacillusa, melyet Petasus, mint neki ellenségest elpusztítani remélt.

III.

A laboratórium fülledt levegője elaltatta a tudóst. Gondolatai a dicsőség árán elérendő szerelmen tévedeztek. Körülötte az élőlények ijesztő küzdelmét látta, kiket nem vonzott többé egymáshoz a vágy, kik kizökkenve a szeretet nagy harmóniájából, egymáshoz ütődtek az ürben, mint az eszeveszett parányok. Ilyen lehet az égből

ügyésznek adta ki a közigazgatási bizottság.

A mai ülésen alakították meg az utadó felszólamlási bizottságot, melynek tagjai lettek Fodor István, dr. Lázár György, Obláth Lipót és dr. Rósa Izsó.

A szakelőadók jelentései közül a főorvosét már közöltük, a többiek itt következnek:

Adóügy.

Csiszár Gyula kir. pénzügyigazgató jelentését a következőkben ismertetjük:

Egyenes adó. A tartozás 423,116 frt 30 kr. Erre január végéig befolyt 33,489 frt 20 kr. Hátralék január végén 389,627 frt 10 kr. A januári befizetés 18,416 frttal kedvezőbb, mint a múlt év hasonló havában.

Hadmentességi díj. Befolyt január folyamán 1258 frt 50 kr. Az összes hátralék 43,297 frt 4 kr.

Bélyeg-és jogilletékekben befolyt a múlt hóban 8576 frt 62 kr.

Fogyasztási adókban befolyt 15,666 frt 74 kr. (A múlt év első havában szintén ugyanennyi folyt be.)

Dohányeladásból befolyt 52,361 frt 75 kr. (Tavaly januárban 30,414 frt.)

Italmérési illetékekből befolyt 11,912 frt 12 kr. Hátralék: 110 frt.

Szeged-sövényházi ármentesítési társulati járulékokból befolyt 2035 frt 87 kr. (Tavaly januárban 2306 frt.)

Artéri költség címén befolyt 1 frt 2 kr. Az összes tartozás 295 frt 54 kr.

Államkölcson.

Az államkölcson-hátralék a múlt év végével 180,383 frt 50 krt tett ki. Erre január hó folyamán befizettetett 11,027 frt 32 és fél kr. Maradt hátralék január végével 169,356 frt 17 és fél kr.

A január havi eredményt összehasonlítva a múlt év hasonló havának eredményével, 4194 frt 32 krral, az idegi befizetés 7013 frt és fél krral kedvezőbb.

Börtönügy.

Schmidt Imre kir. ügyész jelentése szerint az ügyészségi börtönben van 157 jogerejűleg elítélt férfi, 22 nő, fölebbezés alatt áll 10 férfi, vizsgálati fogoly 22 férfi, 8 nő.

chaosa, ha a csillagok utjokat vesztenék. Az egyedek nem ismernek többé egymásra, s a fajok vére egymás ellenlázong ereikben. Az ösztön sem vezetője már a gyengének s az erő találomra rombol, mint az örlő malomkő. A gerlek elkerülnek egymást. A madarak nem dalolnak többé. A lékör egykori zenéje zavart zsbongásnak ad helyet. A tavasz nem hogy kibékítene, még fölizgatja a haragvókat. Ah! a tudós hizeleg-hetett magának azzal, hogy forradalmat okozott a világon.

S műve láttára, álmában valóban büszke mosoly ült arczára. Végtelen sorsban növekedtek nevetséges vagy gonosz kliensei által összehordott aranytekercek, alapul szolgálván egy bankóval telt épületnek, melyen keresztül-kasul vidám csevegéssel hömpölyögtek a szinarany csermelyek. S a szép grófnő, megpillantva őt ez aranyáradatban, melylyel neki akar kedveskedni, aranyhajának sugárkoronájával közeledett feléje a teljes megelegedés mosolyával ajkain. S amint közelebb ért, könnyedén el-el hullatta ruháit, — melyekkel önmagára féltékeny szépsége máskor elfödve volt. Nem fődte testét egyéb egy csodálatosan áttetsző, felhőszerű lepelnél, mely alatt a szemek elől semmi sem veszett el.

Az orvos érezte már amaz előzetes borzongást, a végtelen gyönyör előhírnökét, érezte amint lelke az ajkakra ülve egye-

Az összes letartóztatottak száma 189 férfi, 30 nő. Az általános egészségügyi állapot kielégítő. Járólag gyógykezelték a múlt hó folyamán 50 beteget és 13 trachomást. A rabok munkáiból az állam részére 20 frtot maguk részére pedig 16 frtot kerestek.

A kerületi börtön kimutatása szerint január hó folyamán 9 rab szabadult ki a kerületi börtönből, új bejött 19. Az összes létszám jelenleg 526, kik közül 495 egészséges, 31 beteg. A rabok kézimunkából az állam részére 654 frt 93 krt., saját részükre pedig 214 frt 37 krt kerestek.

Tanügy.

Dr. Tergina Gyula kir. tanfelügyelő arról tett jelentést, hogy a múlt hóban a magán tanintézeteket és a leányiskolákat látogatta meg, s a tapasztaltak mindenütt kielégítették.

Bemutatta továbbá a vallás- és közoktatásügyi miniszter leiratát, melyben megtiltja a tanítóknak, hogy maguk alkalmazzanak segédtanítókat, és utasítja a törvényhatóságot, hogy segédtanítókat csak okleveles néptanítókat, vagy legalább tanítóképző intézetet végzett egyéneket alkalmazzon.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése.

— február 27.

Ülés kezdete 10¹/₄ órákor.

Elnök: Pécsey Tamás.

Jegyzők: Dárday Sándor, Széll Ákos, Madarász József.

A kormány részéről jelen vannak: gr. Szapáry Gyula, Szilágyi Dezső, Josipovich Imre.

Napirenden van a konzuli bírásokodásról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalása.

Csanády Sándor fölhívja az elnök figyelmét, hogy a ház nem határozatképes, kéri az ülés fölfüggesztését.

Az elnök megolvastatván a jelenlevőket, konstatálja, hogy csak 16-an vannak jelen, tehát az ülést 15 percre fölfüggeszti.

10³/₄ órákor az elnök ismét megnyitja az ülést.

sülni óhajt amazéval a csókban, — midőn hirtelen élénk szurást érezve csipője alatt, fájdalmas kiáltással fölébredt. Borzadva látta a vihogva menekülő Moko majom kezében kiürített fecskendőjét.

A majom ugyanis, miután lánczát elszakítva elszabadult, erős utánzó ösztöne által vezetettve, gazdáját oltotta be ugyanazon lymphával, melyet attól annyiszor látott az állatok bőre alá fecskendezni.

S a kis megsántított tengeri nyulak sikoltozva, pokoli körtáncznak eredtek a szobában.

Sólyom.

Dubrovszky.

Elbeszélés.

Irtta: Puskin Sándor.

(Folytatás.)

19

A terem másik oldalára került és megszólította az asszonyt:

— Ki ez az utazó?

— Az isten tudja — felelt az asszony. Valami francia. Már öt órája, hogy itt fűtyörész és untat bennünket.

A fiatal ember akkor a francziához lépett.

— Messze megy ön uram? — kérdezte tőle.

— A legközelebbi városba — felelt a francia, egy földes urhoz, aki nevelőül fogadott a házához. Azt hiszem holnap . . .

A 10. §-t elfogadják, úgy szintén a többi szakaszt is.

Ezzel a napirend ki van merítve.

Legközelebbi ülés hétfőn.

Ujdonságok.

Szeged, febr. 27.

Tájékoztató.

Febr. 1—28. A temesvári kiállítás szegedi külbizottsága elfogad bejelentéseket minden hétköznapon d. e. 11—12 óráig. Iroda az ipartestület jegyzői hivatalában.

Február 28. Simor-rekviem a belvárosi templomban s Simor-ünnepély a főgimnáziumban.

Márczius 1. A rókusai népkör tisztujtó közgyűlése d. u. 4 órákor.

Márcz. 1. A tornazegylet közgyűlése d. u. 3 órákor.

Márcz. 1. A zsidó hitközség választó nagygyűlése d. u. 5 órákor.

Márczius 1. A rókusai népkör közgyűlése.

Márcz. 1. A szegedi téglagyár-részvénytársaság közgyűlése d. e. 10 órákor.

Márcz. 1. A szegedi takaré- és hitelszövetkezet közgyűlése d. e. 10 órákor. (Lloyd-társulat.)

Márcz. 4. Délután 5 órákor a kereskedelmi és iparkamara teljes ülése a városi széképület bizottsági termében.

Márcz. 5. Reményi hangverseny a színházban.

Márcz. 5. A helyőrségi tisztikar estélye Tiszaszálló.

Márcz 8. A kereskedelmi testület közgyűlése d. e. 10 órákor a Lloydban.

Márczius 12. A szegedi árvíz évforduló-napja.

Márczius 15. Hazafias ünnepélyek a „Tisza” dísztermében (szegedi dalárda), a népkörökben, az alsóvárosi társalgóegyletben s a felsővárosi gazdakörben.

Márczius 16. A Szarazér-társulat közgyűlése d. e. 9 órákor a széképület bizottsági termében.

— **Simor rekviem.** Simor János, a megboldogult hercegprimás lelki üdvéért a hivatalos gyász-isteni tisztelet holnap, szombaton délelőtt tartatik meg a belvárosi róm. kath. plebánia-templomban. A rekviemet Rózsa Ferencz apát-plebános mondja, ki arra meghívta a városi hatóságot is. A rekviemről Pálffy Ferencz polgármester a tisztviselői kart köröző levélben, a köztörvényhatósági bizottsági tagokat pedig külön meghívóval értesítette.

— **Desseffy Sándor** püspök márczius hó elején Makóra utazik, hol hosszabb ideig fog maradni. Hallomás szerint a püspök uta-

Az állomásfőnök jelentette, hogy a lovak be vannak fogva.

— És ki az, akihez föl van fogadva? kérdezte a tiszt.

— Troiekurov ur.

— Troiekurov? Ki ez a Troiekurov?

— Hát biz én nem tudom, hanem azt mondják, hogy valami roppant gazdag és szeszélyes ember, azonkívül kegyetlen természetű; nem él békességben senkivel. Mindenki reszket csupán a neve hallatára és hogy egy magamfajta francia preczeptort már a halálba gyötört.

— És ön azt hiszi, kijön vele?

— Mit tegyek uram. Jó fizetés és ellátás van ígérve. Három ezer rubelt kapok nála egy évre. Talán szerencsésebb lesznek, mint mások. Azonkívül egy öreg édes anyám is van, akiről gondoskodnom kell. Nehány évig ott lesznek s egy kis tőkét szerzek, a melylyel Párisban kereskedést fogok nyitni.

— Ismer ön valakit Troiekurovéktól?

— Senkit. Moszkvából jövök. Onnan ajánlottak bennünket össze. Meg kell önnek mondanom, hogy én nem is annyira precceptor vagyok, mint inkább szakács, de azt mondják, hogy a preczeptorság jobban jövedelmez.

A tiszt maga elé merengett.

— Hallgasson ide — szólt végre — mit szólna ahhoz, ha valaki önnek tiz eze

zása a csanádmegyei birtokok kezelésében eszközendő nagyobb szabású változtatásokkal van összekötve.

— **A kaszinói részkötvények befizetése.** A házépítő kaszinó huszonötös bizottsága felhívást bocsátott ki azokhoz, kik részkötvényeket jegyeztek, hogy a 100, illetve 300 frtos aláírást minél előbb fizessék be, hogy a bizottság készpénzzel jobban hozzáláthasson az építés előkészületeihez. Az aláírt öszszegyek lehetőleg egyszerre fizetendők be, ha pedig ez nem volna lehetséges, a fizetés öt egyenlő részletben is márczius hó 1-től öt hónapon keresztül elfogadtatik.

— **A polgári iskolai tanügyi bizottság** holnap délután 4 órákor dr. Lázár György elnöklété alatt ülést tart.

— **A színügyi bizottság** ma délután rendes heti ülést tartotta meg Szabados János h. polgármester elnöklété alatt. A heti műsor megállapítása és a társulat jövő szervezésére vonatkozó tanácskozás után a bizottság Reményi Ede fogadtatását beszélte meg. A nagy művész, ki Szegeden Szabados János vendége lesz, márczius 5-én vagy délben vagy a délutáni expressvonattal érkezik meg. A vasuti állomáson a színügyi bizottság és a szintársulat fogadja és valószínűleg a zenekedvelők egylete s a városi zenede tanári testülete, melyeket a h. polgármester bevonni készül a világhírű művész fogadtatásába, mely a közönség érdeklődése mellett, bizonyára méltó lesz Szegedhez. A Reményi második (márczius 7-iki) hangversenyére is nagy tömegben készül a szegedi művelt közönség és a vidékről is nagyon sokan rendelnek meg jegyeket.

— **Jogi vitatkozás.** A szegedi jogászegylet helyiségében (Széchenyi-tér, kir. törvénytársasági palota I. emelet.) f. évi márczius hó 1-én d. e. 10 órákor dr. Apáthy Gyula kir. alügyész és Hoskó József ügyvéd ur szóbeli vitatkozást tartanak, melyre az egyleti tagok és a nagyközönség meghivatnak.

rubelt adna, hogy menjen egyenesen Párisba.

A francia álmétkodva, hihetetlen szemekkel nézett a tisztre.

— A lovak készen állnak — ismétlé a főnök.

A szolga megjelent az ajtóban.

— Azonnal — felelt a tiszt. — Távozzanak egy percre.

Azután a francziához fordulva, folytatta:

— Nem tréfálok. A tizezer rubelt én adnám, hogy visszatérhessen Párisba. De mutassa az okmányait.

A francia nagy szemeket meresztett. Nem tudta mit gondoljon.

— Okmányaimat — ismételte gépiesen. Ime itt vannak a papírjaim. De ön . . . ugy-e mégis tréfál. Mi szüksége önnek az én papírjaimra?

— Az nem kérdés. Azt kérdelem öntől, beleegyez-e vagy nem?

A francia alig tudott hinni szemeknek. A tisztnek nyújtá okmányait, aki azokat gyorsan átlapozta.

— Utlevel . . . jó . . . ajánlólevél . . . jó . . . keresztelevel . . . helyes. Ime itt a pénz forduljon vissza. Isten áldja meg.

A francia mintegy odaszegezve állott a helyén.

A tiszt néhány lépésnyire ment, azután visszafordult.

— **Miniszteri jóváhagyás.** A földművelésügyi miniszter a Szeged város rendőrkapitányi hivatala által fölterjesztett erdei kihágási számadatokat jóváhagyta s a múlt év első felére vonatkozó fölmentvényt ma elküldötte.

— **Hajtóvadászat a farkasokra.** Az a két elcsigázott ordas, a melyet tegnap reggel a katonai lövöldén tul, a baktói házak közt észrevettek, valóságos lázba hozta a szegedi Nimródokat. Mindenik előszedegette a nyugalomba helyezett duplapuskát, vadászörömmel s egy bizonyos nemével a kéjnek csattogtatta a ravaszt s képzeletben nem két, de száz farkast is ledurrantott. A déli órákban, kettesével, hármásával hajtattak ki nimródjaink a Baktóba, de a szerencse cserben hagyta a fegyvert, mert a farkasok, mintha megérezték volna a veszedelem szagát, visszavonultak s nem voltak többé láthatók. Délután egy négytagu vadásztársaság jobb eredményre méltó türelemmel az egész Baktót fölverte, összekutatta a havas bokrokat, házak táját,ombok alját, de ők sem bukkantak rá a két ordasra, melyek pedig reggel egész a házak közé besettenkedtek. Vadászaink azonban nem adták föl a reményt, hogy az ordasokat végre is sikerül megejteni, mint értesülünk, a Nimród-társaság vasárnap a fehértói nádasban nagy hajtóvadászatot rendez s erősen feni a fogát, hogy azon a farkasokat ledurrantja. Erre vonatkozólag a következő értesítést vettük:

„A városi rendőrhatalóság a társulatot arról értesítvén, hogy a fehértói nádasban farkasok tartózkodnak, értesitem a tagtársakat, miszerint f. évi márczius hó 1-én a kérdéses nádas a rendőrhatalóság közreműködése mellett a társulat által meg fog hajtani.

Találkozás d. e. 10 órakor a székhalmnál (Benkehalom).

Szegeden, 1891. február hó 27-én.

Kémén tzy A. K.,
társulati igazgató.

— A földgót elfeledtem, — ugymond. Adja becsületszavát, hogy nem árul el semmit az egyezségünkből.

— Szívesen, felelt a francia, de hogyan utazom tovább a papírok nélkül?

— Jelentse az első állomásnál, hogy önt egy Dubrovsky nevű haramia kirabolta. Hinni fognak önnek és megadják az igazolványokat. Isten vele. Értjen Párisba szerencsésen és találja föl anyját jó egészségben.

Dubrovsky gyorsan elhajtattott.

Az állomásfőnök kinézett az ablakon, s midőn a hintó eltűnt, így szólt a nejehez.

— Tudod-e ki volt ez Pakomovna? Dubrovsky.

Az asszony az ablakhoz futott, de már későn, Dubrovsky már eltűnt a látóhatárról, miért is az asszony erősen lehordta a férjét.

XII.

Dubrovsky a francia okmányaival egyenesen Troiekurovhoz ment s mint már azt leirtuk, bemutatta magát.

Hogy mik voltak titkos tervei, el fogjuk mondani, hogy rosszban nem törte a fejét, az tény.

A kis Szasa nevelésében ugyan nem sokat főtt a feje. Szabadjára bocsátva engedte magát a csinyekben gyakorolni, s csupán, hogy tessék lássék, adott neki néha egy-egy órát.

(Folyt. köv.)

— **Uj kötvényjegyzés a kaszinó házára.** A szegedi légszeszgyár részvénytársaság 300 frtos kötvényjegyzéssel ma a kaszinó alapítói sorába lépett.

— **A csanádi egyházmegyéből.** Desseffy Sándor püspök, Várady Ferencz németsaághi esperes-plébánost — a közalapítványi uradalom, mint patronatus előterjesztése folytán — csákovai plébánossá és Hügel Jánost — Atzél Lajos báró előterjesztése folytán — németsaághi plébánossá nevezte ki. Ugyancsak a püspök kinevezte: Wieselmayer Gyula német-szentmihályi plébánost kisbecskereki plébánossá és Rankov Lajost királykegyői plébános helynökké.

— **A lötenyész-bizottság** holnap délelőtt 11 órakor Pálffy Ferencz polgármester elnökele alatt a polgármesteri hivatalban ülést tart.

— **Egy fiu öngyilkossági kísérlet.** A mai társadalom szellemében is föl lehetne fedezni a mérges bacillusokat: ma egy tizenhárom éves gyerek akarta kioltani egy revolverlövessel az életét s nem rajta mult, hogy ez nem történt meg. Az öngyilkosságot kísérő fiu egy boldogasszony sugáruti kereskedőnek, Körösynek a fia, Béla. Tizenkét éves korában Bécsbe adta az atyja kereskedő pályára, minthogy azonban a fiunak nem volt inyére a német kenyér, az apa Ujvidékre vitte egy Burg Dániel nevű korecsmároshoz. A fiu innen is hazajött, még pedig nem csekély fufanggal: az állomáson ugyanis föllopódzott a szegedi vonat postakocsijának tetejére, a konduktor-kalitkába és itt huzta meg magát. Szegeden észrevették, mikor kiszállt, azonban a fiu a régi állomás felé kerülve elfutott. Nem mert az apjához menni. A nagyanyjához állított be ma reggel a budapesti sugáruton. Az öreg asszony észrevette, hogy revolver van a fiunál, s megrémült. Titkon elküldött a rókusi rendőrlaktanyára. Mikor a fiu meglátta a rendőrt, befutott az egyik belsőszobába és a revolvért a halántékához nyomva, elsütötte. Eszméletlen állapotban, véres fejjel vitték a kórházba. Itt dr. Köhegyi Lajos orvos azonnal konstataulta, hogy a fiu még él s meg is találta a golyót a koponyacsontban oldalt befuródva. Valószínű, hogy a fiu életben marad.

— **Az államfogházból.** Nagy bevonulás volt tegnap az államfogházba. A kolozsvári tömeges párbaj hőseinek egy része vette föl a magyar királyi államfogoly nevet. Az államfogházban most a két oláh pópán, Vidats Jánoson és Szabó Lajoson kívül új vendégek: Matskássy Pál árvaszéki ülnök (Kolozsvár), Zeyk Albert jogász (Kolozsvár), legifj. gróf Teleky László (Kolozsvár) és Nagy Vinceze színházi rendező (Kolozsvár), Székely Farkas árvaszéki ülnök (Lőcse) és Merz Mátyás főszolgabíró (Magura). Ezek mind jobbára futó vendégek, akik egy hétnél többet nem töltenek az államfogházban. Nagy Vinceze szinigazgatót ma fölkeresték a szegedi szin-társulat férfi tagjai s egy órát töltöttek nála. Tegnap ment el 8 napi fogság után Joannovics Sándor temesrékasi főszolgabíró. Így most az államfogházban tizen vannak.

— **Szegedi ifjak az országos tornaversenyen.** Ma küldte meg a közoktatási miniszter a helybeli iskolák igazgatóinak az országos tornaversenyre vonatkozó utasításokat. — A versenyek pünkösdi vasárnapján és hétfőjén tartatnak meg, melyre minden intézetből a létszám arányában mennek föl a

tornamester vezetése mellett. A szándékolt államsegély azonban elmaradt, az ifjaknak saját költségükön kell felmenniük egyenruhában, fönt azonban ingyen ellátást nyernek s a vasutakon mérsékelt díjért utazhatnak.

— **Kisajátítási engedély.** A földművelési miniszter az ármentesítő társulatnak a mind-szent-apátfalvi szakasz csatornahálózatának kiegészítésére létesítendő solt-paléi, gyulói, batidai, ökröstó-kopáncsi és papercz-hódtói csatornák céljaira kisajátítási jogot engedélyezett. Ugyanezen csatornák tervei szintén jóváhagyattak s így remélhető, hogy a társulat még ez év tavaszán megkezdí a munkát.

— **Segély a szegény iskolásoknak.** Nyilvános köszönet. A szegedi kereskedelmi és iparbank t. közgyűlése a szegény sorsu tanulók ruha segélyezésére 20 frtot adományozott. Nevezett pénztintézetnek ugy az iskolaszék, mint a segélyezendő szegény tanulók szülő és gyámjai nevében a tett adományért ez uton is köszönetemet nyilvánítom. Szegeden, 1891. február hó 27. Kovács Albert, iskolaszéki elnök.

— **Szegediek a temesvári kiállításon.** A temesvári kiállítás szegedi külbizottsága február 26-án gyűlést tartott, melyen elhatározott, hogy a Szegedről érkezett bejelentések szombaton elküldessenek a temesvári végrehajtó bizottságnak. Miután a bejelentések határideje febr. 28-án lejár, figyelmeztetjük a kiállítani szándékozókat, hogy bejelentéseiket szombat délig okvetlenül eszközöljék a szegedi bizottságnál (ipartestületi ház, jegyzői iroda).

— **Helyszíni szemle.** A építészeti bizottság holnap délután 3 órakor tartja meg a multkorral elhalasztott helyszíni szemlét a Milkó Vilmos és fiai által tervezett gőzmalom és fűrészgyár engedélyezése ügyében. A szemlére a bizottság az iparhatóságot, valamint az érdekelt szomszédokat is meghívta.

— **Jogtalan tilalmas.** A körös-tisza-marosi ármentesítő társulat gátvonalai mentén, mint erre több ártéri érdekelt a figyelmünket föl hívja, mindenféle ki függesztett jelzőtáblák teszik tilalmassá a vadászatot. Az érdekelték, akik e körülményre figyelmünket föl hívták, azon nyílt kérdéssel fordulnak a társulat igazgatóságához: milyen közgyűlési vagy közp. választmányi határozat folytán függesztettek ki ezen tilalomtáblák? továbbá, hogy a tilalom kiterjed-e az érdekeltség tagjaira, különösen pedig hivatalnokaira is?

— **Köszönet nyilváníítás.** A szegedi kereskedelmi és iparbank tisztelt részvényeseinek f. évi február 24-én tartott közgyűlése a szegedi m. kir. állami főreáliskola kebelében fönnálló és szegény tanulókat segítő „király-alap“ részére tíz o. é. forintot szavazott meg. E nagylelkü adományért valamint a t. részvényeseknek, ugy az igazgatóságnak, a segélyezendők nevében, köszönetet mondok. Szegeden, 1891. február hó 27-én. Homor István állami főreáliskolai tanár, mint a „király-alap“ elnöke.

— **A vizek.** A Tisza és mellékfolyók állása február hó 27-én a következő:

	Méter	
	0 felett	0 alatt
Gyoma	0.74	—
Szatmár	0.59	—
Arad	—	0.83
M.-Sziget	—	—
Tokaj	—	—
Szolnok	—	0.17
Csongrád	—	0.70
Szeged	—	0.32
T.-Becse	—	0.60
N.-Becskerek	—	—
Sárospatak	0.54	—

Farkas Jancsit elfogták.

— Saját tudósítónktól. —

— febr. 27

Az egész Alföldet, három négy vármegye lakosságát hosszú időn keresztül állandó remegésben tartó hirhedt rablóbettyárt, Farkas Jancsit, ma hajnalban elfogták.

Ennél a fogásnál jobbat aligha csinálhatott volna a csendőrség. Farkas Jancsi kézrekerítése olyan esemény, melyhez méltán gratulálhat magának a szegedi kerületi csendőrség s különösen a kisteleki őrsparancsnokság, mely az életre-halálra keresett zargatott rablót ügyes fogással elcsipte s átadta az igazságszolgáltatásnak.

Az alföldi betyár-romantika újabb történetei mind Farkas Jancsi nevéhez fűződnek. A hol valami nagyobb „ eset ” történt, biztosra volt vehető, hogy a Farkas Jancsi keze közreműködik benne. Se szere, se száma annak a végnélküli sok rablásnak és betöréses lopásnak, a mely Farkas bandájára rábizonyult; lapokat lehetne összeírni büntetteiről, a vakmerő, szinte hihetetlen bátorsággal keresztül vitt rablásokról. Eddig nem kevesebb mint negyvenkét nagyobb betörés bizonyult rá, számba se véve az apró, csirip-csup lopásokat, miknek egész légioja nehezül rá s bandájára, melyet a legpáratlanabb körülményekkel lovalt bele a büntettekbe. Azonfelül félig be van már igazolva, hogy ő gyilkolta meg egy halálos puska lövéssel ezelőtt öt évvel azt a csendőrt, a ki őt üldözte.

Mintha nem is ember, hanem ördögi mesterséggel felruházott, testnélküli lény volna, úgy kisiklott Farkas Jancsi minden alkalommal a közbiztonsági közegek körmeiből. Szinte hihetetlen, a miket végbevitt. Bandája tagjai által annyira tudta, palástolni büntetteit, hogy jó ideig még a gyanút is elhárította magáról. Ott élt, ott forgolódott leginkább H.-M.-Vásárhelyen az emberek közt, megjelent nyilvánosan a legnagyobb bátorsággal, a legteljesebb biztonság tudatában. S mikor nehezülni kezdett feje fölött a felhő, mikor érezte, hogy a bocskor ódzani kezd és soká nem tarthatja magát felszinen, titokban, elrejtve működött, s oly mesés tolvajügyességgel, hogy buvóhelyét a legerélyesebb kutatás daczára sem bírták felfedezni.

Mikor aztán a banda kézrekerült, Farkas Jancsi világgá ment. Fél esztendőnél tovább kutattak utána, a csendőrség összehajszolta az egész Alföldet, de nyomát vesztette, nem akadt rá. Farkas Jancsi azonban állandóan hirt adott magáról. Ott volt a szegedi kasszarablás, legutóbb pedig a b. csabai adóhivatalba történt betörés, melyet szintén Farkas Jancsi követett el, mint azt be is ismerte.

Vakmerősége még a bujdosás közben sem hagyta el. A múlt hetekben megjelent H.-M.-Vásárhelyen Kanász Sára hirhedt mulatóhelyén, hol a szeretőjét, a csunya, de fiatal, csaknem gyereklány Kovács Esztit tartogatta. Farkas Jancsi egész éjjel ott dőzsölt az ivóban, huzta a cigány, repültek jobbra-balra az üres üvegek, de a vásárhelyi csendőrségnek körömfeketényi tudomása se volt arról, hogy a halálra keresett, hirhedt betyár ott van a közelben, csak a kezüket kellene kinyújtani utána, hogy elfogják, összeroppantassák . . .

Ma már meglánczolva, megkötözve a kerületi börtönben ül büntársaival együtt.

Végre tehát mégis csak sikerült ártalmatlanná tenni a hirhedt gazembert.

Hogy kézrekerült, abban legnagyobb érdeme Tyll László csendőr főhadnagynak van, ki hónapok óta mind szűkebbre vonta Farkas Jancsi körül a hálót s az ellene megindított általános hajszát ügyes kézzel dirigálta.

A mi az elfogatást illeti, az Hefner Jakab csendőrőrmesternek, a kisteleki őrsparancsnoknak köszönhető. Ő szorgolta ki buvóhelyét, a betyártanyát, ő ment nyomra s hosszú küzdelemmel ő fogta el Farkast büntársaival együtt.

A szenzációs elfogatás részleteiről a legilletékesebb forrásból nyert étesülés alapján a következőket írhatjuk:

A betyár tanya.

A szegedi felsőtanyán, egész a kisteleki határ alatt, van egy régi kurtakorcsma. Nemes Nagy Pál ur-m méri benne a bort. Azaz hogy most már nem méri, mert nehéz láncz került az ő lábára is.

Nemes Nagy Pál különben is hozzá van szokva a vashoz. Éppen husz esztendeig viselte Illaván, ahol rablógyilkosság miatt „pihente keresztül” élete legjobb idejét. Már az apja is híres, czégyeres lóköltő volt Rózsa Sándor idejében.

Mint hirhedt ember, állandó megfigyelés és vigyázat tárgya volt. Egy lépését nem tehetett, miről a csendőrök ne tudtak volna. Számtalanszor meglepték, hogy széjjel nézzen nála, mit csinált az öreg betyár, nem üt-e ki rajta a régi jó vér s nem-e sántikál ismét valami újabb rablógyilkosságban.

Ez ideig csöndesen viselte magát, semmi gyanus jelt nem fedeztek föl sem rajta, sem házában.

Nemes Nagy Pálnak Kisteleken korcsmája volt, azonban az ottani csendőr-őrsparancsnok, éppen a betyárfogó Hefner őrmester, hosszú küzdés után keresztül vitte, hogy megvonták tőle a korcsmatartási engedélyt. Nem igen bizott a kiérdemesült fegyenczben s igen üdvösnök találta, hogy bezárták a csárdát, melyben mégis lehettek titkos összejövetelek. Amint hogy voltak is, mint ezt a következmények megmutatták.

A vén bűnös, nem tudni mi módon, Szeged város hatóságától ismét megkapta a korcsmatartási engedélyt s ekkor a kisteleki határban nyitott csárdát. Ott aztán folyt a dőzsölés, egymást érték benne a gyanus alakok, kik közül nem egy került a szegedi csillagbörtön betyárpuhító falai közé.

Hefner a határbeli csárdát ezentul még jobban szemmel tartotta s daczára, hogy nem az ő kerületébe tartozott, minduntalan betopant Nemes Nagy Pálhoz egy kis széjjelnézőre. És ez adta kezeibe a híres betyárt, legelső, legkitartóbb büntársaival együtt.

Az első nyom.

A napokban, hogy a b.-csabai adóhivatalban az ismeretes és eredménytelen betörés megtörtént, Tyll főhadnagy a Farkas Jancsi kézrekerítésére tett elővigyázati intézkedéseket jobban kiterjesztette, mert biztosra vette a jelekből, hogy a tettes csak Farkas és büntársai lehetnek.

Utasítást küldött tehát az összes őrsparancsnokoknak, megszabva részletesen, mire ügyeljenek, mihez tartsák magukat, nehogy a betyár kisikolják kezeikből.

Az utasítást Hefner őrmester is megkapta, kinek első dolga volt Nemes Nagy Pált ránczba szedni, mert előérzete azt sugta, hogy ez a vén bűnös Farkasékkal szintén összekötötetésben áll s a keresett zsvány hollétéről tudomással bír.

Azonban óvatosan dolgozott, nehogy észrevegyék s a hirhedt betyártanyáról elriadjanak az ott mind sűrűbben megforduló, gyanus alakok.

Tegnap este észrevette az őrsparancsnok, hogy a betyártanya ablakai sötétek, az ajtó be van zárva, hogy bent nem mulat

senki, de mégis mintha suttogás, nesz volna hallható, mintha titkon terveznének valamit.

Az őrjárat, mely az őrmester mellett volt, két csendőrből állott. Ezeket Hefner odarendelte maga mellé s megfeszített figyelemmel hallgatódzott, mi történik, mi vehető észre.

Odabent erősebben kezdtek tárgyalni s az őrmester heves szivdobogások közt minden kétséget kizárólag megbizonyosodott arról, hogy Farkas Jancsi nevét említik s hogy Farkas Jancsi, a hirhedt betörő ott van Nemes Nagy Pál betyártanyájában.

Fölfedezését még társaival sem közölte. Izgatottan várt tovább s kigondolta magában a tervet, melylyel az érdemes társaság legsikeresebben kézrekeríthető lesz.

Az elfogatás.

Tizenegy óra felé Hefner őrmester munkához fogott.

Az első az volt, hogy bekopogtatott a csárda ablakán:

— Farkas Jancsi, add meg magad, nem menekülhetsz! Csendőrök vették körül a korcsmát.

Belülről óriási zsvaj zugott ki, asztalokat, székeket döntögettek föl, mintha menekülni akarnának.

Hefner a két csendőr föltüzött szuronyu puskáját neki szögeztette az ajtónak s megrázta a kilincset, ismételve a fölshólitást.

Válasz nem jött.

Ekkor puskatussal döngetni kezdték az ajtót. Hefner a laktanyára küldött gyorsan, honnét még két csendőr jött segítségre.

Farkas Jancsi az ablak alá huzódott s az üvegen keresztül kitekintett a holdvilágos, téli éjbe. Mikor meglátta, hogy csak ugyan szálás csendőrök döngetik a csárda ajtaját, egész hangosan, hogy kívül is meghallhatták, fölkiáltott:

— Jaj istenem, el vagyok veszve! . . .

E közben az erős ütések alatt a gyenge tákolmány engedett a fegyvernek: az ajtó betört.

Hefner szemben találta magát öt pár villogó szemmel, öt ember alakjával, mely e sötét háttérben elmosódott s nem volt fölismerhető.

A csendőrök ekkor még nem lépték át a küszöböt, mert tartottak tőle, hogy a betyároknál fegyverek vannak s ezért nem akarták könnyelműen koczára tenni életüket akkor, mikor egy diadalmas fogás nagyon valószínű lehetőségével állnak szemközt.

Az őrmester a zsványok felé irányzott puska csővek között bekiáltott:

— Gyujtsatok gyertyát!

Egyik megszeppent bűnös vakon engedelmeskedett s csakhamar világosság áradt szét a nyomasztó levegőjü, szűk ivóban.

A csendőrök némi örömmel vették észre, hogy fegyver sehol sincs. Farkas nekikeseredve kiáltotta el magát:

Hej, ha puska volna nálam, nem menekülnétek el élve inét!

Az öt czinkos minden lehetőet elkövetett még ekkor is, ami a menekülésre csak a legkevesebb reményt is nyújtott. Döngetni kezdték a ház tulsó falát, majd a padlót, a korcsma menyezétét, de abba hagytak mindent, mikor a sikertelenségről meggyőződ-

tek s hallották az őrsparancsnok erélyes kijelentését:

— Aki megmozdul, halál fia!

Farkas Jancsi, Nemes Nagy Pál s a többi három jó pipa csüggedten, erőtllenül hagyta abba a menekülési kísérleteket. Megszelidülve vártak, mi lesz.

Hefner legelsőbb is a főzinkost szólította föl, hogy adja meg magát.

Farkas Jancsi kilépett a csárdából. Négy szurony, négy megtöltött fegyver volt neki irányozva mellének. Ilyen argumentumok közt könnyen rávehették arra, hogy kezeit összekulcsolja mellén. Hefner azonnal jó erős lánczokat tett lábára, kezére, miket a hirhedt betyár fogcsikorgatva, de tehetetlenül türt.

A többi jó madarat szintén meglánczolták s feltűzött szuronyok közt az egész társaságot bekísérték a kisteleki csendőr-őrsparancsnokságra, hol százakra menő kíváncsi közönség várta már a menetet, mert az esetnek villámgyorsan híre futott.

A hajszas az elfogatás reggeli 3 órakor ért véget.

Hefner őrmester a szenzációs fogást a zonnal táviratilag tudatta a szegedi csendőrkerületi parancsnoksággal.

Farkasék Szegeden.

Farkas Jancsit, Nemes Nagy Pált és büntársait a déli vonattal Hefner őrmester erős fedezet alatt Szegedre hozta.

A szállítmányra Tyll László főhadnagy már várt a vasuton s átvette a nevezetes embereket.

Farkas Jancsi álmosan cipelte a nehéz vaslánczot s míg a csendőrlaktanyába értek, minduntalan ezt mormogta:

— Jaj istenem, végem van!...

Bűnjelek is voltak náluk. Egy hatalmas feszítő rud vasból, betörésekre szánva. Farkas Jancsi zsebkendőjébe kötve egy csomó töltényt s forgópisztolyba való golyókat találtak.

— Mire valók ezek? — kérdezte tőle Tyll főhadnagy.

— Hát csak úgy vadászni szoktam velük, ha kedvem tartja, — válaszolt a meghunyászkodott, hirhedt betörő.

A csendőrlaktanyában mind az öt czimborát külön-külön szobában helyezték el, két-két szuronyos csendőr mellé. Ott várakoztak délután 4 óráig, míg a kerületi börtönbe átkísérték őket.

Hogy Farkas büntársai kicsodák, azt a vizsgálat érdekében nem árulhatjuk el. Az bizonyos, hogy mind a három híres betörő, kikre a csendőrség régóta vadászott. A fogás tehát annál szerencsésebb és gazdagabb.

Farkas eleinte csöndes megadással viselte magát a csendőrlaktanyában. Abban a ruhában fogták el, melyben a csendőrök elől bujdosott. Rongyos ruha, nagy, piszkos suba rajta. Kis, töpörödött vékony alak, de élénk szemekkel, melyekből a bűn csak úgy csillog. Tehetetlenségében minduntalan fogait csikorgatta s később idegesen lóbálta magát, majd lánczait csörgette.

Bűneivel szemben nem igen zárkózott természetű. Bevallotta, hogy tegnap este 8 órakor Vásárhelyről jött Kistelekre Nemes Nagy Pálhoz, kivel s a másik három büntárral egy újabb, tervbe vett nagy betörés részleteit akarta megbeszélni. Mióta elbujdosott, állandóan a vásárhelyi határban rejtőzködött, de büntársaival összekötte

tésben állott folyton s azokat több alkalommal fölkereste.

Beismerte, hogy Tóth szegedi lottógyűjtőjéből szintén ő emette el a Wertheim-szekrényt, valamint azt is, hogy a b.c.sabai adóhivatalba ő és bandája törtek be.

Ha az ember a gyöngé, kis alakra, vékony karjaira, jelentéktelen idomaira néz, szinte kétkedik a fölött, hogy ez az a híres Farkas Jancsi, ki oly sokáig s annyi rettenésben tudta tartani a három-négy megye lakosságát.

Az elfogott betörőket az esti órákban átkísérték a kerületi börtönbe, hol nyomban külön czellákban zártak el.

*

Tyll László csendőr-főhadnagy még ma kiutazott Apáczára, hová a banda legutóbbi büntényeinek számai vezetnek.

Az eredményből s a vizsgálatból Tyll főhadnagy igen érdekes fölfedezéseket vár.

Apróságok.

A talmi-gyerek.

A bíró előtt egy rongyos asszony áll.

Szemei könyekben usznak. Karján egy rongyos gyermek. Az egész alak csupa siralom.

— Uram, — szól megtört hangon, — a férjem elhagyott és mindenem zálogban van már. Adjon ajánlást valamelyik jótékony egyesülethez.

A megindító panaszra az irnokok is fölémelték a fejüket az aktáikról.

Egy pillanatig mély csend volt a teremben.

Ekkor az egyik irnok fölkel és odament a gyermekhez, hogy csukorkát adjon neki.

— Emelje föl asszonyom a kendőt, — szólt a nőhöz.

Ez térdeire esett.

A gyermek arczáról lehullt a kendő s a bíró előtt egy vászonból összekötözött bábu feküdt.

Hamisította a gyereket.

Kolduskereskedés.

A Páris-Revne írja, hogy Párisban egész gyarmatok vannak olasz- és spanyol koldusokból, akik tisztán alamizsnából élnek.

Nemcsak azért koldulnak, mintha kénytelenek volnának vele, hanem ez már szenvedélylyé, kedvencz bűnné fejlődött némelyiknél.

A koldusipar már gyárilag kezd fejlődni, amennyiben a szánalom-indító eszközöket előállításában a találékonyság és verseny működik.

Ebben az évben Spanyolországból hét nyomorékot szállítottak a tisztességtelen nyerekedők, hogy szétültessék őket a szánalom eleven tőkái gyanánt Páris leggazdagabb negyedeibe.

Nagyobb részt tizenkét éves fiúk ezek, akiknek csak a törzse van normális állapotban. Különböen úgy át vannak alakítva a megnyomorítás minden művészetével, hogy siralom rájuk nézni.

Sápadtak, soványak, tagjaikon nincs egyetlen izom és csontjaik mintha elvolnának törve.

A szegedi koldusok hála istennek a civilizációban még nem jutottak ennyire.

Lezán Lajos.

SZINHÁZ.

Elektra mai második előadására is szép számú közönség gyűlt egybe, daczára a páros bérletnek és a még előző hat Margó

estnek. Ami fényes bizonyossága annak, hogy az igazgató merész vállalkozása teljes sikert aratott.

A hatás ma sem volt kisebb, mint az első előadáson, s a közönség ma ép oly lelkesen, zajosan, fáradhatatlanul tapsolt Arday Idának, ma is számtalanszor szólítva a lámpák elé a kitünő fiatal művésznőt.

Kivüle még Fenyéri és Cserny Berta kaptak tapsot.

Megemlítjük, hogy Makó igazgató a mai előadásra 25 jegyet küldött a főrealiskola felsőbb osztályu növendékei számára.

A holnapi ujdonság. Holnap kerül színre Szegeden először Blumenthal Oszkár „Sövény mellől” című vigjátéka, mely a nemzeti színházban első előadása alkalomával tetszést aratott, s azóta folyton műsoron van. A darabban Arday Ida, Berényi Mariska, Cserny Berta, Réthely, Bódy, Molnár és Fóris játszanak.

— **A szintársulat a szomszédban.** Makó Lajos szegedi szintársulata május hó elején szándékozik Hód-Mező-Vásárhelyen előadásait megkezdeni. Makó igazgató az engedély megszerzése végett tegnap ott időzött s a szinkör fölépítése iránt is lépéseket tett a tanácsnál.

VÁROSI SZINHÁZ.

Évadbérlet 149.—150 sz. Havibérlet 29.—30. sz.

Szeged, szombat, 1891. évi február hó 28-án.

Először:

A sövény mellől.

Vigjáték 4 fölvonásban. Irta: Blumenthal Oszkár. Kezdeté 7 órakor.

Törvényszéki csarnok.

Egy asszony, két férj.

A mai tárgyalás élénk illusztrációja volt annak, hogy a törvényhozók csupán a birói asztalnak hozzák a törvényeket s arra nem tettek semmi intézkedést, hogy az írott törvények olcsó, népies kiadásokban nagyobb elterjedést nyerjenek.

A nép nem olvassa a törvényeket, csak akkor ismeri meg, mikor a bírók olvassák a fejére.

Ha mást nem, legalább a büntetőtörvénykönyvet adnák aféle olcsó kiadásban, mint az angol biblia-társulat a világtársadalom szent törvénykönyvét.

Nagyobb haszna lenne ebből a társadalomnak még azoknál a kisbibliáknál is, melyek a bűnökre csak a menyei törvényszék ítéletét ígéri.

Kis katé alakjában ott kellene ennek a népies kiadásu magyar büntetőtörvénykönyvnek lenni minden népkönyvtárban, minden tanyai mestergerendán.

Ha az anyák a menyei bíró helyett a földi bírók ítéletszavát is a fülébe mondanák gyermekeiknek, bizonyára nem fordulnának elő olyan dolgok, mint ma is a törvényszék előtt.

Az eset a következő:

Kis Eszter meggyesbodzási asszony békétlenségben élt az urával Zsogány Györggyel.

Elvált hát tőle és Csanyra ment, ahol eltagadva azt, hogy az általa gyűlölt embert, Zsogányt csak ismerte is, mint leány élt tovább.

Hét évig élt így s megismerkedvén egy Kocsó Antal nevű emberrel, ehhez nőül is ment.

A pap később rájött a dologra és a szentszék elé terjesztette az ügyet.

A szentszék semmisnek nyilvánította a

második házasságot. Kocsó Antal megverte Kis Esztert, ez pedig üldözötten egyháztól és világtól, visszamenekült az első urához, aki kegyelmébe is fogadta.

Ma tartotta a tárgyalást a kir. törvényszék: Czukor Ignác, Onitiu Elek és Serbán Mihály bírák által.

Az asszony a férjével és egy ölbeli kis csecsemővel jelent meg a tárgyaláson.

Megmondta őszintén, hogy azt hitte, csupán lelkiismeretbeli dolgot követ el, midőn másodszer is feleségül esküszik. Olyan tekintettel volt, mint például aki kétszer bérházasodik, amiért csak a másvilágon felelős.

A kir. törvényszék látta a szerencsétlen asszony tudatlanságát és gyámoltalanságát, de a földi igazságszolgáltatás vaskeményességét hatalmán kívül állt megoldani: Kis Esztert kettős házasság miatt egy évi börtönnre ítélte.

Dr. Apáthy Gyula kir. ügyész nem főlbebezt a vádolt terhére. Ezt azonban felvilágosították, hogy jó lesz, ha megpróbálja.

Közgazdaság.

A kereskedelmi és iparkamara gyűlése.

Meghívás. A szegedi kereskedelmi és iparkamarának 1891. évi márczius hó 4-én (szerdán) d. u. 5 órakor a városi székhelyben tartandó közös ülésre.

Szeged, 1891. évi febr. 25-én

Az elnökség.

Tárgysorozat:

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére, két tag küldése.

2. Elnöki jelentések.

3. Titkári jelentés az iroda tevékenységéről.

4. Interpellációk és indítványok.

5. Schulhof Herman kültag indítványa, melyben Budapest, Szabadka, Bród, Zakányon át Fiuméig közvetlen összeköttetésű vonat kérelmezését javasolja (kereskedelmi osztd. jav.)

6. May R. Miksa beltág indítványa az ország terménycikkeinek a kereskedelmi forgalomban való szabályozása és osztályozása ügyében (a kereskedelmi osztály javaslatával).

7. A kereskedelemügyi miniszter ur 237/890. sz. leirata a reexpeditionális kedvezményekért való folyamódások tárgyalásáról (a kereskedelmi osztály javaslatával).

8. A kereskedelemügyi miniszter ur 7023. számú körrendelete a védjegy lajstromozás ügyében (a kereskedelmi osztály javaslatával).

9. A kereskedelemügyi miniszter ur leirata, melyben Petiu Mihály ókanizsai husvágó iparkihágási ügyének harmadfokú elintézésére nézve véleményes jelentést kíván (az ipari osztály javaslatával).

10. A kereskedelemügyi miniszter ur 79,049/890. számú leirata a technológiai iparmúzeum szakvélemények és szaktanácsok adására és műszaki vizsgálatokra vonatkozó szabályzatának megküldésével (az ipari osztály javaslatával).

11. Jelentés a kereskedelmi múzeumban rendezendő agyag-, ezement-, aszfalt- és köipar-kiállítás ügyében tett intézkedések eddigi eredményeiről (az ipari osztály javaslatával).

Hirdetmény.

Felsősziléziai-osztrák-magyar közszénforgalom Rutka, illetve Kassán át. F. é. márczius hó 1-én a fenti forgalomban új kivételes díjszabás lép hatályba, mely által az 1890. évi január hó 20-tól érvényes kivételes díjszabás az ahhoz kiadott I. pótlékkal együtt, hatályon kívül helyeztetik.

Az új kivételes díjszabásba, csak szállításra nézve benem vont Balogfalva, Barczika, Feled, Füle, Krivány-gyevta, Rimabánya, Rimaszécs, Sajó-szt.-Péter, Somosújfalú és Szliács állomások régi tetelei 1891. évi márczius hó végeig érvényben maradnak.

A budapesti értéktőzsdéről.

Budapest, febr. 27. (A „Sz. N.“ er. t.)

A tőzsde a mai forgalom felvételekor a Párisból érkező elkedvetlenítő hírek és a külföldi esti lanya árfojyammak hatása alatt állott, azonkívül ismeretessé lett, hogy a magyar általános hitelbank mérlegét a délután folyamán közzéteszik. A magyar hitelbank mérlegének tényleg bekövetkezett közzététele általános meglepetést keltett azért, hogy ez évben 24 frt osztalék van, mert még a legutóbbi napokban is legfeljebb 23 frtot vártak. Ennek következtében a magyar hitelbank árfojyamai lényegesen emelkedést értek el, a többi értékénél a hangulat lanya volt.

Déli zárlat: Osztrák hitelrészvény 306.40—306.80 magy. hitel. 340.75, leszám. 117.70—117.80 frton.

Esti zárlat: Osztrák hitelrészvény 306.70, leszám. bankr. 117.70 frton.

A budapesti terménytőzsdéről.

Budapest, febr. 27. (A „Sz. N.“ er. t.)

Terményekben jelentéktelen volt a forgalom. Elsőrendű városi disznózsir hordóstu 54, szalonna ára lanya. A szilva árai tartósak voltak. Boszniai szilva 188 drbos 13.75 frtal köttetett.

Budapesti gabonátőzsde.

Budapest, febr. 27. (A „Sz. N.“ er. t.)

Délután öt órakor záródnak.) Szokványbuza 1891. tavaszra . . . . . 8.32—8.34
Uj szokványbuza őszre . . . . . 7.92—7.94
Buza május—júniusra . . . . . 8.11—8.13
Uj tengeri máj.—júniusra . . . . . 6.18—6.20
Szokványzab tavaszra . . . . . 7.00—7.02
Szokványzab őszre . . . . . 6.24—6.26
Káposztarepce aug.-szept.-re . . . . . 13.80—9.0

Budapesti sertésvásár.

Budapest, február 27. (A „Szeg. N.“ er. t.)

(A kőbányai sertéskereskedelmi csarnok jelentése.) Az üzlet kellemesebb. Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli súlyban) 46.—47., öreg közép (pkint 300—400 klgr.) —, fiatal nehéz (pkint 320 klgr.) 49.—50, fiatal közép (pkint 251—320 klgr.) 48.—49., fiatal könnyű (pkint 250 klgr.) 48.—49., közép (pkint 220—280 klgr.) 47.—48., könnyű (pkint 220 klgr.) 47.—48., — Szerbiai nehéz (pkint 260 klgr.) 46.—47., közép (pkint 220—260 klgr.) 46.—47., könnyű (pkint. 220 klgr.) 45.—46. Sertéslétszám. 25-én volt készlet 89,081, 26-án fölhajtatott 636, elszállított 1179, maradt készletben 88,538 drb.

Legujabb.

Nyáry Adolf temetése.

Budapest, febr. 27. (A „Sz. N.“ er. t.)

Nyáry Adolf altábornagy temetése ma ment végbe nagy katonai pompával, melyen megjelentek: Albrecht és Józssef Agost fhgek.

Udvari ebéd.

Budapest, febr. 27. (A „Sz. N.“ er. t.)

Mai 22 teritékes udvari ebéden résztvettek: Albrecht főherceg és több magasrangú katona.

Nagy árfojyom-csökkenés a bécsi tőzsdén.

Budapest, febr. 27. (A „Sz. N.“ er. t.)

A bécsi tőzsdén ma nagy árcsökkenést okozott egy berlini sürgöny, hogy a Reichsanzeiger hivatalos lap az elszász-lotharingiai utlevél-kényszer szigorítását ajánlja, mire aztán az osztrák hitelrészvények 3 forinttal estek.

A szegedi rakpart a pénzügyi bizottságban.

Budapest, febr. 27. (A „Sz. N.“ er. t.)

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma este tárgyalta a szegedi rakparton 1890-ben teljesített kőhányások költségeinek fedezéséről szóló törvényjavaslatot. Dániel Ernő

elfogadásra ajánlta a javaslatot. Pázmány Dénes fölvilágosítást óhajtna, vajjon nem forog-e fönn a műszaki ellenőrző közegek mulasztása, hogy ezen munkákkal biztosítottnak tekinthető-e a rakpart. Darányi utal a miniszteri jelentésre. Horánszky az elkövetett mulasztások költéseit kényszerhelyzetben megszavazza. Bethlen miniszter szerint a kiadás a rakpart biztosítására föltétlenül szükséges volt. A bizottság ezután megszavazta a törvényjavaslatot.

Ferencz Ferdinánd főhg. látogatásai.

Budapest, febr. 27. (A „Sz. N.“ er. t.)

Ferencz Ferdinánd főhg az olasz királyt nem Rómában, hanem Velenczében fogja meglátogatni, ahol ugyanakkor lesz a Szicília nevű új pánczélos hajó vízrebocsátása.

Hir Orth Jánosról.

Budapest, febr. 27. (A „Sz. N.“ er. t.)

Orth Jánost megtalálták! Ezt ujságolja a „Le Japon“ című ujság. E francia lap, mely csak nem régiben indult meg Yokohámában, január 15-iki számában ujságolja e hirt; azt mondja, hogy Orth János hajóját, a „Santa Margherita“-t, a Csendes-Óceánon látták és jelbeszéddel érintkezettek is vele. A hajó ugyan szánalmas állapotban volt, de azért még birta a tengeri utazást.

Romániai kormányválság.

Budapest, febr. 27. (A „Sz. N.“ er. t.)

A román kabinet, — mint Bukarestből sürgönyzik — ma délben beadta lemondását a szenátus tegnapi szavazata folytán, melylyel a szenátus a közoktatási javaslat felett pár nap óta folyó vitát erőszakosan megszakította.

Az udvar Budapesten.

Budapest, febr. 27. (A „Sz. N.“ er. t.)

A tegnapi fényes ünnepély után ma csönd állott be a palotában. Ő Felsőge délelőtt külön kihallgatáson fogadta b. Bauer közös hadügyminisztert. — Ferencz Ferdinánd és Vilmos főherczegek ma reggel fölrandultak Bécsbe.

Albrecht főherczeg a mentőknél.

Budapest, febr. 26. (A „Sz. N.“ er. t.)

Albrecht főherczeg, gróf Breda őrnagy hadsegéde társaságában ma délelőtt negyed 11 órakor meglátogatta a mentő egyesület központi épületét. A főherczeg behatóan megsejmelte az intézet berendezéseit és a mentők közül többeket megszólítással tüntetett ki. Háromnegyed órai ott időzés után megelégedésének adva kifejezést s távozott. A vendégekbe magyarul irta be nevét. „Főherczeg Albrecht t. n.“ (tábornagy). A főherczegre várakozó udvari kocsi által figyelmessé téve az utcán nagy néptömeg verődött össze, mely a magas vendéget távozása alkalmával tiszteletteljesen üdvözölte.

A patriárka meglöpött hagyatéka.

Budapest, febr. 27. (A „Sz. N.“ eredeti

távirata.) Lemaics és társai elleni bűnygyében, mint Zágrábból távirják, ma hirdette ki az elnök az ítéletet nagyszámu hallgatóság előtt, mely a végtárgyalási termet zsufozásig megtöltötte. A vádlottakat mind fölmentették. Az ítélet indokolása rendkívül terjedelmes s annak a fölolvása több órát vett igénybe.

Frigyes császárné Párisban.

Budapest, febr. 27. (A „Sz. N.“ er. t.)

Egyre szaporodik azon festők száma, akik Detaille példáját követve, visszavonják ígéretüket, hogy képeket küldenek a berlini műkiállításra. Deroulé és társai következő fölhívást intézik a volt hazafi-liga tagjaihoz: „Azt kívántuk, hogy Frigyes császár özvegye tájékozhasssa magát a hangulat felől, mely Vilmos császárra nézve itt uralkodik. A porosz kudarcz teljes, a francia méltóság meg van mentve. Uj tüntetés tehát fölületes volna, Versailles és Saint

Cloud daczára ne feledjük, hogy itt nőről van szó; hagyjuk őt kiáltás nélkül, pisszegés nélkül elutazni!"

Később kelt párisi sürgöny jelenti: Néhány kíváncsi ma reggel összegyűlt az éjszakai pályaudvar előtt azon hiszemben, hogy Frigyes császárné 9 órakor fog elutazni. A rendőrség intézkedéseket tett a rend fönntartására.

Frigyes császárné délelőtt 10 óra 10 perczkor az északi pályaudvaron át elutazott Boulogneba, honnan külön vonaton tovább ment Calaisba. Elutazásakor semmi különös incidens nem történt elő. Néhány száz kíváncsi és járókelő volt jelen, midőn a császárné a pályaudvarba érkezett. Sokan üdvözölték a császárnét, különben teljes csönd volt.

REGÉNYCSARNOK.

Asszony asszony ellen.

— Angol regény. —

45

— Nem minden nő, mint reménylem, — szolt Greville gyöngéden, nejét a kocsiba emelve és elhajtatva vele.

— Oh, te bohó öreg, te! — mondá Jone, férje arcát simogatva.

Természetesen valóban féltékenynek hitte őt, és el volt ragadtatva, hogy mily hatalmas van fölötte.

Szerette ingerelni, kinozni és nevetni fölötte.

Jone nagy föltünést keltett, amint lady Mostyn szalonjába lépett. Fehér atlasz ruhája és ékszerei felülmúltak pompára nézve mindent, ami ezen elegáns társaságban látható volt.

Mindent elkövetett, hogy oly széppé tegye magát amint csak lehet, hogy minden összehasonlításból, melynek ezen esetén ki volt téve, győzedelmesen kerüljön ki.

Ezen esete egy asszonynyal kellett szemben állnia, akiről az egész világ azt mondta, hogy rendkívüli szépség. És ez az asszony, mint Jone megvetőleg mondá, „nem is tartozott az ő köreihez.“

Jone össze akarta zuzni, meg akarta semmisíteni ezt az asszonyt.

Lady Mostyn később érkező vendégeit a megszokott mosolylyal fogadta, de halványabb volt a szokottnál.

Mary a kitűzött időre pontosan megjelent és azonnal látta, hogy nagynénje megismerte őt.

Mary azonban teljesen nyugodt maradt és úgy beszélt lady Mostynnal, mintha teljesen idegen volna reá nézve s mintha ma beszélne vele életében először.

Bármily hiu, gögös volt is lady Mostyn, mégis volt egy kevés szíve és amint a szép, fiatal, mély szomorúsággal telt arcra tekintett, melyből úgy látszott, mintha minden életkedv eltűnt volna, erős lelki furdalást érzett.

Mégsem szolt egy szót sem, hanem Maryt kívánsága szerint azonnal a zongorához vezette.

A zongora egy emelvényen állott és mellette Mary egyszerű, de elegáns toilettjében elragadó jelenség volt.

Éppen a bevezetést játszották énekéhez, midőn Dick, Greville és társaságuk a terembe lépett.

Mary arca könnyen kipirult, szeme ragyogott és úgy énekelt, mint még soha, tele bensőséggel kifejezéssel és szenvedélylyel.

A siker óriási volt.

Jone ránézett az énekesnőre és mosoly játszott ajkai körül.

— Nagyon csinos, — szolt a mellette állókhöz — egészen bájos.

Szívében féltékenység dühöngött.

— Gyülölöm, — szolt magában — szebb, mint én vagyok!

Jonenak nem lehetett a gyűlöletre fontosabb oka ennél!

Tizenharmadik fejezet.

Jone arc képe elkészült s mindenki, aki ismerte őt és látta a képet, mielőtt kiállították, úgy nyilatkozott, hogy kitűnően sikerült.

Greville a legmelegebb dicsérettel halmozta el.

Fraser Dick nyugodt, barátságos hangon mondott a kép fölött véleményét. Nem is sejtette, hogy Eszter az ő nyugodt külseje mellett, mily vágyódással várta az ítéletet éppen az ő ajkáról.

Conti Baldi hercegné (az esküvő időközben a legnagyobb rendben végbement) mielőtt férjével Párisba elutazott volna, legnagyobb meglepedését fejezte ki miss Gall előtt és Jone összes ismerősei, kiket elhozott a műterembe, hogy a képet megnézzék, a legnagyobb elragadtatással nyilatkoztak föléle.

Midőn tehát Jone napról-napra új ismerősöket hitt meg, hogy képét megtekintsék, a meghívást mindenki örömmel fogadta el. Dühre gerjedt volna, ha tudja, hogy ez az érdeklődés nem őt illeti, hanem egy másikat, akit ő gyűlöl, mert szebb nála.

De hűségében mindebből mitsem vett észre, sem a csalódást nem látta, melyet legtöbb ismerőse érzett, ha Mary nem jelent meg.

Eszter semmiképen sem örült e gyakori látogatásoknak.

Azonban sokakat ezen látogatók közül valami egyéb kíváncsiság és vezérlet a műterembe, mint hogy lady Carne arc képét lássák.

Általánosan ismeretes volt, hogy Mrs. Arbuthust és miss Gall a legbensőbb barátok és majdnem valamennyien, akik oda jöttek, egyszersmind azt is remélték, hogy alkalmuk lesz Mrs. Arbuthustot magánéletében is megfigyelni.

Ez a fiatal szép asszony, ki egész Londont rohammal hódította meg és a szezon művészi központja volt, a magánéletben csendes és tartózkodó volt.

Összes elvállalt köteleseit legnagyobb pontossággal és egyszersmind szeretetreméltósággal végezte, de sohasem bocsátkozott bizalmas közlésekbe azokkal, kik többet szerettek volna tudni föléle és életének titkát fűrkésztek. (Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenet.

R. E. Nem közölhetők.

Felalós szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BÁBA SANDOR.

Nyilttér.

Köszönet nyilvánítás.

Kellemes kötelességünknek teszünk eleget, midőn a tekintetes „Trieszti általános biztosító-társulat“nak (Assicurazione Generali) a f. évi február 19-én történt nagyobb mérvű tüzkárnak felvételénél tanúsított rendkívüli gyors és méltányos eljárásáról kiváló köszönetünket nyilvánítjuk.

Szeged, 1891. február 26-án.

Eisentädter S. és társai.

Fehérneműk fényesítéséhez

Uj!

Fiumei

Uj!

legfinomabb fénykeményítő

táblácskákban díszesen csomagolva kapható minden jobb fűszerüzletben.

Hirdetmény.

A n. é. közönség figyelmébe ajánlom dusan felszerelt

bor-raktáromat,

minden vidékről, valódi minőségben különösen kitűnő asztali boraimat, úgy különféle pecsenye-, aszu-, magyar és francia pezsgő-boraimat.

A raktáron levő magyar és valódifranzia

cognacot lezállított áron végleg áruba bocsájtom.

Kitűnő tisztelettel

Szilasi Ignác.

Dohány-nagytsöde.

A szegedi légszuszvilágítási részvénytársulat

szavazatképes részvényesei ezennel meghivatnak 1891. évi márczius hó 11-én déli 12 órakor, Budapesten, a „Magyar Általános Hitelbank“ helyiségében tartandó

XXII. rendes közgyűlésre.

Napirend:

1. Az igazgatóság jelentése az 1890. évi üzletszak eredményéről, a vállalat állapotáról.
2. Az 1890. évi számadás előterjesztése, a felügyelő-bizottság jelentése alapján a mérleg megállapítása, javaslat a nyereség felosztására iránt.
3. A felügyelő-bizottság megválasztása és tiszteletdíjának megállapítása.

Az igazgatóság.

N. B. Az 1890. évi mérleg, a felügyelő-bizottság jelentésével együtt az alapszabályok 28. pontja értelmében 3 nappal a közgyűlés előtt Szegeden a társulat igazgatósági helyiségében, Budapesten a „Magyar Általános Hitelbank“nál a t. cz. részvényesek rendelkezésére áll.

3242/1891. adóhiv. sz.

123

Fölhivás.

Az 1891. évre kirótt földadót kitüntető lajstromok az 1888. évi XLIV. t. cz. 16. §-a értelmében folyó 1891. évi márczius hó 2-től bezárólag márczius hó 9. napjáig a városi bérházban levő adóhivatali helyiségben 8 napi közszemlére kitétetnek.

Fölhivatnak az adókötelezettek, miszerint ebbeli adókirovásukat megtekinteni s az ellen netáni fölszólamlásukat, és pedig:

- a) azon adózók, kik az ezuttal kivetett adóinnemmel már a mult évben is megrovva voltak, a lajstrom kitételének napjától, —
- b) azon adózók, kik a kivetési lajstromban megállapított adóval a mostani kivetési évben első ízben rovatnak meg, adótarozásuknak az adókönyvecskéikbe törérent bejegyzésétől számított 15 nap alatt a m. kir. pénzügyigazgatósághoz intézve ugyanott, vagy a városi adóhivatalnál benyújtani annyival is inkább el ne mulasztják, mert az elkésve beérkezendő fölszólamlások a törvény értelmében figyelembe vétetni nem fognak.

Szegeden, 1891. február hó 27-én.

A városi adóhivatal.